

Číslo jednací: 20Co 150/2013 - 54

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně a soudců a ve věci oprávněného:

advokátkou, se sídlem ..... zast. proti povinnému: **Úřad městské části Praha 6**, se sídlem Československé armády 23, Praha 6, zast. , advokátem se sídlem ..... , o výkon **rozhodnutí pro vynucení povinnosti sdělit informace nebo vydat rozhodnutí**, k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 14.1.2013 č.j. 38E 95/2012-38

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně se **m ě n í** tak, že se návrh na nařízení výkonu rozhodnutí podle rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy č.j. MHMP/1023328/2012 ze dne 21.8.2012 **z a m í t á**.
- II. Oprávněný je povinen zaplatit povinnému na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 2.800,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám advokáta

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně nařídil podle rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy č.j. MHMP-1023328/2012 ze dne 21.8.2012 k vynucení povinnosti povinného „ve smyslu stížnosti z 30.6.2012 sdělit informace, které oprávněný postrádá, tedy sdělit požadované údaje nebo rozhodnout dle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“ výkon rozhodnutí, kterým uložil povinnému pokutu ve výši 5.000,- Kč, splatnou

prostřednictvím soudu. Povinnému současně uložil povinnost zaplatit oprávněnému na náhradě nákladů výkonu rozhodnutí 4.600,- Kč.

Proti usnesení podal povinný včasné odvolání. Namítl, že exekuční titul je nevykonatelný, protože jeho výroková část je zcela nekonkrétní a neobsahuje jasně definovanou povinnost povinného. Ve stížnosti ze dne 30.6.2012 požadoval oprávněný sdělit definici povolené hudby a stanovisko orgánu památkové péče k „předmětné“ provozovně. Není zřejmé, co je míněno definicí povolené hudby, jde-li o otázku povolené hlasitosti reprodukované hudby k provozovně La Fuente, zaslal k tomu povinný oprávněnému stanovisko Hygienické stanice hl.m. Prahy, neboť sám není povinen poskytovat výklad technických definic. K druhému požadavku zaslal žadateli jediné rozhodnutí, které měl k dispozici, a to rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu MHMP, evidované pod č.j. S-MHMP 415 560/206/Kol, z 12.2.2007. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil, návrh na výkon rozhodnutí zamítl a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

Oprávněný navrhl potvrzení napadeného usnesení. Uvedl, že povinnému bylo známo, jaké informace požadoval a výrok exekučního titulu odkazuje na jeho stížnost ze dne 30.6.2012. Povinný mu požadované informace nesdělil a nebylo-li mu jasné, co je míněno definicí povolené hudby, měl jej vyzvat k upřesnění jeho žádosti.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení bez jednání za splnění podmínek § 254 odst. 8 o.s.ř. a odvolání shledal důvodným.

Odvolatel namítl materiální nevykonatelnost exekučního titulu, jíž se rozumí vlastnost exekučního titulu, která ho činí způsobitelným k nucenému uskutečnění cestou výkonu rozhodnutí. Splnění předpokladů materiální vykonatelnosti musí vyplývat z výroku rozhodnutí, který obsahuje závazné řešení předmětné otázky, tedy vymezení práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby (§ 67 odst. 1 a § 68 odst. 2 zák.č. 500/2004Sb - správní řád). Výrok výše označeného rozhodnutí je z pohledu materiální vykonatelnosti nedostatečně určitý, neboť nevymezuje konkrétní informace, které se ukládá povinnému oprávněnému sdělit, nerozhodne-li podle § 15 zák.č. 106/99 Sb. Pro výkon rozhodnutí je relevantní pouze výrok rozhodnutí a ukládanou povinnost nelze dovozovat z jeho odůvodnění ani z obsahu stížnosti povinného, na kterou odkazuje, leda by šlo o odstranění drobných pochybností o obsahu konkrétně uložené povinnosti. V daném případě výrok podkladového rozhodnutí neobsahuje žádnou konkretizaci povinnosti povinného co do informace, kterou má oprávněnému poskytnout, není tedy materiálně vykonatelný a není exekučním titulem ve smyslu § 274 odst. 1 písm. f) o.s.ř. Za této situace nejsou splněny podmínky pro nařízení výkonu rozhodnutí podle § 251 odst. 1 o.s.ř.

a odvolací soud změnou napadeného usnesení podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. návrh zamítl.

Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. má procesně úspěšný povinný právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu odměny advokáta ve výši 2.500,- Kč podle § 12 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 18 odst. 1 vyhl.č. 484/2000 Sb. a paušální náhrady jeho výdajů ve výši 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/96 Sb.

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání za podmínek § 237 o.s.ř., které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 11. dubna 2013

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: